



רשומות

# ספר החוקים

26 בינואר 1978

884

י"ח בשבט תשל"ח

צמוד

68	חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 10), תשל"ח—1978
73	חוק גמלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון (תיקון), תשל"ח—1978
74	חוק הקרן הדו-לאומית למחקר ולפיתוח העשייתיים, תשל"ח—1978

חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 10), תשל"ח-1978 \*

<p>1. בסעיף 1 לחוק השיפוט הצבאי, תשמ"ו-1955 (להולן - החוק העיקרי), בהגדרת "קצין שיפוט זוטרי", אחרי "מפקד יחידה שדריגתו אינה למטה מדרגת סרן" יבוא "ואינו קצין שיפוט בכיר".</p>	<p>תיקון סעיף 1</p>
<p>2. במקום סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>22. אלה העושים משמעותיים: אתראה, ריתוק למחנה או לאביה, נזיפה ונזיפה חמורה.</p>	<p>החלפת סעיף 22</p>
<p>3. האמור בסעיף 39 לחוק העיקרי יועתק להיות סעיף 154, ובו, במקום "שתי לירות" יבוא "חמש עשרה לירות".</p>	<p>העתקת סעיף 39 ותיקונו</p>
<p>4. בסעיף 40 לחוק העיקרי, במקום "סעיף 39" יבוא "סעיף 154".</p>	<p>תיקון סעיף 40</p>
<p>5. במקום סעיפים 137 ו-138 לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>137. חייל יועמד לדין משמעתי לפני קצין שיפוט, כפי שייקבע בפקודות לפני קצין שיפוט הצבא או בהוראות על פיהן.</p>	<p>החלפת סעיף 137 וביטול סעיף 138</p>
<p>6. במקום סעיפים 141 ו-142 לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>141. קצין שיפוט שהובאה לפניו תלונה על חייל שהוא מוסמך לדרון בה, יעשה אחת מאלה:</p> <p>(1) יבטל את התלונה;</p> <p>(2) ידרון בה בעצמו;</p> <p>(3) יעבירה, כל עוד לא פסק בה, אם הוא קצין שיפוט זוטרי - לדין לפני קצין שיפוט בכיר המוסמך לדרון בה, ואם הוא קצין שיפוט בכיר - לפני קצין שיפוט מכיר אחר המוסמך לדרון בה או לשפיטה לפני בית דין צבאי.</p>	<p>החלפת סעיף 141 וביטול סעיף 142</p>
<p>7. במקום סעיף 143 לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>143. (א) קצין שיפוט שהובאה לפניו תלונה על עבירה הנחוגה לדין משמעתי והוא אינו מוסמך לדרון בה, יעבירה לקצין שיפוט המוסמך לדרון בה.</p> <p>(ב) קצין שיפוט שהובאה לפניו תלונה על עבירה שאינה נחוגה לדין משמעתי, יעבירה לקצין שיפוט בכיר או לשוטר צבאי כאמור בסעיף 252 (א) (3), הכל לפי הענין.</p> <p>(ג) קצין שיפוט בכיר שהועברה אליו תלונה כאמור בסעיף קטן (ב) ומצא שהיא אינה נחוגה לדין משמעתי, ימנה קצין בודק לבדיקת העבירה ויעביר את תוצאות הבדיקה לפרקליט צבאי, או יעביר את התלונה לשוטר צבאי כאמור בסעיף 252 (א) (3).</p>	<p>החלפת סעיף 143</p>

\* נתקבל בכנסת ביום ט' בשבט תשל"ח (17 בינואר 1978); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה'ת 1285, תשל"ח, עמ' 138.

1 ס"ח תשמ"ו, עמ' 171; השו"ת, עמ' 123; השכ"ג, עמ' 120; השכ"ד, עמ' 148; השכ"ט, עמ' 193; תשל"ל, עמ' 20; תשל"ב, עמ' 140; השל"ד, עמ' 128; תשל"ה, עמ' 198; תשל"ז, עמ' 43.

8. בסעיף 144 לחוק העיקרי, במקום "הסעיפים 141 או 142" יבוא "סעיף 141".
9. במקום סעיף 147 לחוק העיקרי יבוא:
147. קצין שיפוט בכיר שאליו הועברה תלונה לפי סעיף 141(3), וקצין שיפוט בכיר שהעניר לעצמו תלונה לפי סעיף 146, יהיו לו כל הסמכויות הנמנות לקצין שיפוט בכיר, הן מן הסמכות להעביר את התלונה לקצין שפוט בכיר אחר אם הגיעה אליו התלונה מקצין שיפוט בכיר.
10. במקום סעיפים 148 עד 150 לחוק העיקרי יבוא:
148. הייל שהועמד לדין משמעתי לפני קצין שיפוט זוטרי, ישאלנו קצין השיפוט בתחילת הדיון אם ברצונו לעמוד לדין לפניו או לפני מפקדו של קצין השיפוט, שהוא קצין שיפוט בכיר; ביקש החייל לעמוד לדין לפני מפקדו של קצין השיפוט, יעביר קצין השיפוט את הדיון כמבוקש.
149. חייל שהועמד לדין משמעתי לפני קצין שיפוט בכיר שלא לפי בקשתו, ישאלנו קצין השיפוט בתחילת הדיון אם ברצונו לעמוד לדין לפניו או לפני מפקדו של קצין השיפוט או להישפט לפני בית דין צבאי; ביקש החייל שדינו יעברר מקצין השיפוט, יעביר קצין השיפוט את הדיון כמבוקש.
11. במקום סעיף 151 לחוק העיקרי יבוא:
151. (א) הועברה תלונה לבית דין צבאי על פי בקשתו של הנאשם לפי סעיף 149, וראה פרקליט צבאי כי העבירה נתונה וראויה לדין משמעתי, רשאי הוא להורות שהתלונה תידון בדיון משמעתי על ידי מפקדו של קצין השיפוט שאליו הוגשה בקשת הנאשם, או על ידי קצין שיפוט בכיר אחר שקבע הפרקליט.
- (ב) הועברה תלונה לבית דין צבאי על פי החלטתו של קצין שיפוט בכיר לפי סעיף 141(3), וראה ראש המחוז השיפוטי כי העבירה נתונה וראויה לדין משמעתי, רשאי הוא, לאחר שעיין בחוות דעתו של פרקליט צבאי, להורות שהתלונה תידון בדיון משמעתי על ידי מפקדו של קצין השיפוט שהחליט כאמור, או על ידי קצין שיפוט בכיר אחר שקבע ראש המחוז השיפוטי.
- (ג) תלונה שהוחזרה לדין משמעתי לפי סעיף זה לא תועבר עוד.
12. בסעיף 153 לחוק העיקרי, בפסקה (7) אחרי "הורדה בדרגה" יבוא "אחת".
13. בסעיף 156 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "ולגבי חייל בשירות חובה – על שנה אחת מיום הפסק".
14. בסעיף 157 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א), המלים "או אחת העבירות שגקבעו בפסק" – יימחקו;
- (2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) לא נקבעה בפסק תקופת התנאי, יראו כאילו נקבעה בו תקופת תנאי של תשעים יום";
- (3) בסעיף קטן (ה), במקום "על שנתיים" יבוא "על שנה אחת".

<p>15. במקום סעיף 162 לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>162. (א) לא יעוכב ולא יופסק ביצועו של עונש שאינו על תנאי שהוטל בדין משמעתי, אלא אם הורה על כך קצין השיפוט שפסק את העונש או שאישר אותו בערר, מחמת פעולה קרבית או הפלגת כלי שיט או מחמת סיבה אחרת שנקבעה בפקודות הצבא, או אם הוגש ערר לפי סעיף 163; ובלבד שתקופת ההפסקה או העיכוב שתיקבע בהוראה כאמור לא תעלה על תשעים יום מיום ההפסקה או העיכוב, או עד להחלטה בערר, ובהתום התקופה יבוצע העונש או יהודש ביצועו, לפי הענין.</p> <p>(ב) נבצר מקצין שיפוט כאמור, מכל סיבה שהיא, לדון בענין עיכוב ביצועו של העונש או בענין הפסקתו, רשאי קצין שיפוט, שהוא מפקדו של הנידון, להורות כאמור בסעיף קטן (א).</p> <p>(ג) חלפת הסיבה לעיכוב או להפסקה לפני תום התקופה שנקבעה בהוראה, יורה מיד קצין שיפוט שהוא מפקדו של הנידון או קצין השיפוט שנתן את ההוראה או קצין השיפוט שדן בערר, הכל לפי הענין, על הביצוע או על הידוש הביצוע.</p>	<p>החלפת סעיף 162</p> <p>"עיכוב או הפסקה של ביצוע עונש בדין משמעתי</p>
<p>16. אחרי סעיף 162 לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>162. קצין שיפוט שהטיל על חייל מחבוש, והחייל נושא אותו זמן עונש מאסר, רשאי לצוות בפסקו כי הנידון ישא את המחבוש מיום שחרורו מן המאסר, ובלבד שאם נידון למחבוש כאמור יותר מפעם אחת, לא יעלה סך כל תקופת המחבוש אשר על הנידון לשאת על שבעים יום.</p> <p>162. מי שקצין שיפוט דן אותו למחבוש או לריתוק למחנה או לאניה, היחשב בכלל תקופת המחבוש כל תקופה שבה היה עצור בשל העבירה שעליה עמד לדין לפני קצין השיפוט, ובכלל תקופת הריתוק – כל תקופה שבה היה מוחזק במעצר או במעצר פתוח בשל העבירה האמורה.</p>	<p>הוספת סעיפים 162 ב ו-162 ג</p> <p>"עונש מחבוש שהוטל על אסיר</p> <p>נידון שהיה במעצר</p>
<p>17. במקום סעיף 163 לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>163. חייל שהוטל עליו עונש בדין משמעתי רשאי, תוך שלושה ימים מיום שהודיעו לו את הפסק, להגיש עליו ערר לפני קצין שיפוט בכיר בדרך שנקבעה בפקודות הצבא; קצין השיפוט רשאי לדון בערר אף אם הוגש לאחר המועד, אם יש לדעתו טעמים המצדיקים זאת.</p>	<p>החלפת סעיף 163</p> <p>"ערר על פסק</p>
<p>18. סעיף 164 לחוק העיקרי – בטל.</p>	<p>ביטול סעיף 164</p>
<p>19. במקום סעיף 167 לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>167. עונש שהוטל בדין משמעתי, רשאי הרמטכ"ל לבטלו או להקל בו על ידי הפחתתו או ההלפתו בעונש קל ממנו.</p>	<p>החלפת סעיף 167</p> <p>"סמכות הרמטכ"ל להחזיק עונש</p>
<p>20. במקום סעיף 168 לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>168. (א) הפרקליט הצבאי הראשי יבטל פסק שניתן בדין משמעתי, אם נוכח שהמעשה או המחדל, שהנאשם הורשע בו, אינו עבירה.</p> <p>(ב) הפרקליט הצבאי הראשי רשאי לבטל פסק שניתן בדין משמעתי אם הדיון המשמעתי התנהל באופן הפוגע בסדרי הדין שנקבעו כחוק זה או בהוראה על פיו.</p>	<p>החלפת סעיף 168</p> <p>"סמכויות הפרקליט הצבאי הראשי ופרקליט צבאי לבטל או לשנות פסק או עונש</p>

(ג) הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי רשאים לבטל פסק שניתן בדין משמעתי אם לדעתם אירע אחד מאלה:

(1) קצין השיפוט לא היה מוסמך לדון בעבירה;

(2) קצין השיפוט לא היה מוסמך לדון את הנאשם.

(ד) הפרקליט הצבאי הראשי רשאי –

(1) להמיר כל עונש שהוטל בדין משמעתי, אשר קצין השיפוט לא היה מוסמך להטיל, בעונש שקצין השיפוט היה מוסמך להטיל;

(2) לבטל כל חלק מעונש או מחיוב בפיצויים אם קצין השיפוט חרג מסמכותו בהטילו אותו;

(3) לבטל את העונש או חיוב בפיצויים, אם קצין השיפוט חרג מסמכותו בהטילו אותו, ואם מצא זאת לנכון – להחזיר את הדיון לקצין השיפוט כדי שישקול מחדש את העונש;

(4) להחזיר את הדיון המשמעתי לקצין השיפוט לשם הטלת עונש, אם קצין השיפוט הרשיע את הנאשם אך לא הטיל עליו עונש;

(5) לצוות על הפעלת עונש מחבוש על תנאי, אם קצין השיפוט לא הפעילו כאשר היה עליו לעשות כן;

(6) לתקן תקופת תנאי, בפסק שהוטל בו עונש מחבוש על תנאי, אם קצין השיפוט חרג מסמכותו בקביעת התקופה;

(7) אם נוכח שקצין שיפוט הורה שלא כדין להפעיל עונש על תנאי – לבטל את ההוראה, ואם הנידון נשא את העונש או כל חלק ממנו על פי ההוראה – גם לקבוע שיראו אותו כאילו נשא את העונש כולו;

(8) לבטל הוראת קצין שיפוט שהנידון ישא ענשים בזה אחר זה, כאשר העבירות שהנידון הורשע בהן נעברו בענין אחד.

(ה) הפרקליט הצבאי הראשי יבטל כל הוראה שניתנה בדין משמעתי, אשר אינה עונש, ורשאי הוא להמירה בעונש שקצין השיפוט היה מוסמך להטיל.

(ו) הוראות סעיף זה יחולו גם על פסק של קצין שיפוט בכיר בערר.

(ז) הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי רשאי לשמוע את החייל שנידון, את קצין השיפוט וכל אדם אחר, בטרם יחליט לפי סעיף זה.

(ח) בוטל פסק לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג), רשאי מי שביטל אותו להורות על העמדתו של החייל שניתן לדין משמעתי; ריצה החייל עונש לפי פסק שבוטל והורשע בדיון חוזר, יובא בחשבון העונש שהחייל ריצה, בהתאם לכללים הבאים:

(1) ענשים של ריתוק ושל מחבוש, לרבות מחבוש על תנאי שהופעל, ייהשבו יום כנגד יום;

(2) סכום כסף שנגבה מהחייל כקנס או כפיצויים יוחזר לו, אולם אם הוטל עליו אחד מאלה בדיון החוזר, יובא בחשבון הסכום שכבר נגבה.

21. במקום סעיף 169 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 169

169. חייל שהוכא לדין משמעתי על מעשה פלוני והוייב או זוכה, לא יובא שנית לדין משמעתי על אותו מעשה, אלא אם הורה כך הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט צבאי לפי סעיף 168 (ח).”

”אין אחריות משמעתי פעמיים”

22. במקום סעיף 173 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 173

173. (א) מי שעבר עבירה בהיותו נמנה עם הכוחות הסדירים של הצבא, ואחר ביצוע העבירה חדל, לחלוטין או לשעה, מהיות נמנה כך, לא יידון בדין משמעתי, אלא אם הוכא לדין משמעתי תוך מאה ושמונים יום מהיום שבו חדל, כאמור, מהיות נמנה עם הכוחות הסדירים, ובשעת הדיון היה איש מילואים או נמנה שוב עם הכוחות הסדירים.

(ב) הבאה לדין משמעתי לפי סעיף קטן (א) לאחר שחלפו תשעים יום מהיום שבו חדל אותו אדם, כאמור, מהיות נמנה עם הכוחות הסדירים, טעונה הסכמת הפרקליט הצבאי הראשי.”

”דין חייל לשעבר”

23. אחרי סעיף 234 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 234

234. פקודת מעצר שנתן קצין שיפוט בכיר, רשאי שוטר או שוטר צבאי המבצע אותה כשהיא בידי –

(1) להיכנס לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח שהעצור נמצא בו;

(2) להשתמש בכוח סביר נגד אדם או רכוש במידה הדרושה לביצוע הפקודה.”

”ביצוע פקודת מעצר”

24. בסעיף 280 (3) לחוק העיקרי, במקום ”להמליץ בפני ראש המהוז השיפוטי” יבוא ”להורות”.

תיקון סעיף 280

25. בסעיף 281 (3) לחוק העיקרי, במקום ”להמליץ בפני ראש המהוז השיפוטי” יבוא ”להורות”.

תיקון סעיף 281

26. אחרי סעיף 382 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 382

382. הואשם חייל בעבירה לפי סעיפים 92 או 94, והוכח לבית הדין כי בין יום התחילה ויום הסיום של העדרו מן השירות כפי שצויינו בכתב האישום היה פרק זמן שבו היה הנאשם במקום שירותו, לא יהא בכך כדי למנוע את בית הדין מלהרשיעו בעבירה שהואשם בה לגבי כל התקופות שבהן נעדר למעשה מן השירות בין יום התחילה ויום הסיום האמורים, כאילו היו תקופה אחת.”

”הרשעה לגבי היעדרות שנפסקה ונמשכה”

27. בסעיף 497 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ב) – בטל, והאות (א) – תימוזק.

תיקון סעיף 497

28. תחילתו של חוק זה בתום שלושים יום מיום פרסומו ברשומות.

תחילה

עזר וייצמן  
שר הבטחון

מנתם בגין  
ראש הממשלה

אפרים קציר  
נשיא המדינה

חוק גמלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון (תיקון), תשל"ח-1978\*

הוספת סעיפים  
4א-4ב

1. אחרי סעיף 4 לחוק גמלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון, תשכ"ט-1969,

יבוא:

"ערעור

4א. (א) על החלטתו של מי שנקבע בתקנות על פי סעיף 8 כממונה על גמלאות, בדבר מתן גמלה או תשלום אחר לפי חוק זה, רשאי הרואה את עצמו מקופה על ידי ההחלטה לערער לפני נשיא בית המשפט העליון; הנשיא רשאי להכריע בערעור בעצמו או להעבירו להכרעתו של ממלא מקומו.

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את המועד להגשת ערעור לפי סעיף זה ואת סדרי הדין בו.

4ב. (א) היה הנקרה שחייב את אוצר המדינה בתשלום גמלה לפי חוק זה משמש עילה גם לחייב צד שלישי בתשלום פיצויים לאותו זכאי לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן - פקודת הנזיקין) או חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975 (להלן - חוק תאונות דרכים), רשאי אוצר המדינה לתבוע מאותו צד שלישי פיצוי על הגמלה ששילם או שהוא עתיד לשלם, עד שיעור הפיצויים שחייב בהם הצד השלישי.

תביעות נגד צד שלישי

(ב) הזכאי לגמלה לפי חוק זה חייב להושיט כל עזרה ולעשות כל פעולה סבירה כדי לסייע לאוצר המדינה במימוש זכותו לפי סעיף זה, ולא יעשה כל פעולה העלולה לפגוע בזכויות אוצר המדינה לפי סעיף זה או למנוע בעד מימושה; עבר הזכאי לגמלה על איסור לפי סעיף זה, או לא עשה את המוטל עליו לפיו, רשאי מי שממונה על מתן הגמלה לפי חוק זה לשלול ממנו את הזכות לגמלה, כולה או מקצתה.

(ג) (1) היה אוצר המדינה חייב בפיצויים האמורים, הברירה בידי הזכאי לבחור בגמלה או בפיצויים.

(2) הגיש הזכאי תובענה לפי פקודת הנזיקין או לפי חוק תאונות דרכים נגד המדינה, תהיה הברירה כאמור בפסקה (1) בידי הזכאי עד לאחר מתן פסק הדין שאין עליו ערעור, ובפסק הדין שיש עליו ערעור ולא הוגש - עד לאחר תום תקופת הערעור.

(ד) לענין סעיף 86 לפקודת הנזיקין רואים גמלה כזכות הנובעת מתורה.

(ה) שיטת ההיוון של קצבאות שנקבעה לפי סעיף 8 (ב) (3), כוחה יפה גם לענין סעיף זה.

מנחם בגין  
ראש הממשלה

אפרים קציר  
נשיא המדינה

\* נתקבל בכנסת ביום ט' בשבט תשל"ח (17 בינואר 1978); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1317, תשל"ח, עמ' 59.

1 ס"ח תשכ"ט, עמ' 98.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.

3 ס"ח תשל"ה, עמ' 234.

**חוק הקרן הדו-לאומית למחקר ולפיתוח תעשייתיים, תשל"ח-1978 \***

- |   |                           |
|---|---------------------------|
| <p>1. בחוק זה –<br/>                 "הקרן" – הקרן הדו-לאומית למחקר ולפיתוח תעשייתיים של ישראל וארצות הברית שהוקמה על פי הסכם הקרן;<br/>                 "הסכם הקרן" – ההסכם שבין ממשלת ישראל לבין ממשלת ארצות הברית של אמריקה מיום 3 במרס 1976, לרבות חילופי מכתבים בין הממשלות האמורות מיום 18 במאי 1977.</p> | <p>הגדרות</p>             |
| <p>2. הקרן היא תאגיד כשר לכל זכות, חובה ופעולה משפטית.</p>  | <p>תאגיד</p>              |
| <p>3. הקרן תאורגן ותנוהל לפי הסכם הקרן ובהתאם לכללי הנוהל והתקנות שהותקנו על-פיו.</p>   | <p>ארגון הקרן והנהלתה</p> |
| <p>4. בנק ישראל רשאי לקבל פקדונות מאת הקרן.</p>   | <p>פקדונות בבנק ישראל</p> |
| <p>5. הממשלה רשאית, באישור ועדת הכספים של הכנסת, להציע שינויים בהסכם הקרן ולהטכים לשינויים כאמור.</p>   | <p>שינויים בהסכם הקרן</p> |
| <p>6. שר האוצר רשאי להתקין תקנות בדבר מתן פטור ממסים ומתשלומי חובה כאמור בהסכם הקרן.</p>  | <p>פטור ממסים</p>         |
| <p>7. שר התעשייה, המסחר והתיירות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוען של הוראות הסכם הקרן ולמילוי התחייבויותיה של המדינה על פיהן.</p>  | <p>ביצוע ותקנות</p>       |

מנחם בגין                      יגאל הורוביץ  
 ראש הממשלה                שר התעשייה, המסחר והתיירות

**אפרים קציר**  
 נשיא המדינה

\* נתקבל בכנסת ביום ט' בשבט תשל"ח (17 בינואר 1978); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1318, תשל"ח, עמ' 62.